

vis Grad gjenfindes i Udkastets § 3; Grundlovens § 24, der gjenfindes, om end forandret, i § 6, ved hvilken ogsaa § 45 af Grundloven er bleven erstattet; Grundlovens § 46, der gjenfindes i Udkastets § 19; Grundlovens § 51, der gjenfindes forandret i Udkastets § 24; § 52 i §§ 25 og 27; § 53 er med nogle Forandringer overgaaet i 28; § 98 er delvis overgaaet i § 59; og § 100 er med Forandringer beholdt som Udkastets § 61. Der bliver saaledes kun et ringe Antal Paragraffer tilbage, som ikke ere optagne, nemlig 35—41, 43, 44, 62, 75, 91 og de midlertidige Bestemmelser 1 og 2, hvilke formeentlig skulde være sikrede ved den Udvikling, de have faaet gennem Lovgivningen, og endelig §§ 76, 79, 80, 83, 88, 89, 90 og 96, hvilke formeentligen skulde indeholde saadanne almindelige Grundsaetninger, som dels enten allerede være fyldestgjorte ved Lovgivningen fra den tidligere Tid, eller vilde blive det hyderligere ved dennes fremtidige Udvikling, dels kunde sikres gennem den Forslagsret, der saavel ved selve Grundloven som og ved Regjeringens Udkast er Rigsdagen forbeholdt.

I Regjeringens Udkast findes desuden tilføjet tvende nye Paragraffer 15 og 26, der gaae ud paa at fastsaette Begrænsningen mellem Fællesstatens og Kongerigets særlige Anliggendes Omraade, og en midlertidig Bestemmelse 3, som angiver den Betingelse, under hvilken det forelagte Udkast skal træde i Kraft.

Naar Udvalget nu har taget saavel disse Forandringer som de Udelabelser, der ikke hidrøre fra Forholdet til Fællesforfatningen, under Overveelse, saa har det forekommet Udvalget, at de mere have til Hensigt at forbedre og afrunde Grundloven i Formen, maaskee ogsaa at skaffe Lovgivningsmagten noget friere Spillerum i visse Retninger, end at udstøde nogen af de Bestemmelser, som ved Grundloven ere førte ind i Statssamfundet og Folket forjettede. Men naar dette er saaledes, saa bliver denne Deel af den foreliggende Sag mere et Betimeligheds, et Beleiligheds Spørgsmaal, end en Gjenstand for dybere gaaende Undersøgelser, saalænge det beleilige Dieblif til at anstille dem ikke er kommet. Førend Udvalget altsaa har hengivet sig til en nærmere

Undersøgelse af de enkelte Endringers Værd, har det overveiet, hvorvidt det beleilige Dieblif nu maatte være kommet til at foretage Forandringer i den Deel af Grundloven, som ene kommer til at angaae Kongerigets særlige Anliggender, og det er kommet til den Erkjendelse, at det vilde være ubetimeligt nu at tilraade andre Forandringer end dem, der maatte antages aldeles nødvendige for den nye Stilling, Grundloven skal indtage, selv om disse Forandringer være ikke uvæsentlige Forbedringer. Det er Rigsdagsmændenes Hovedpligt for Thronens Fod at bære Vidne om Folkets sande Tanker og Sindelag, og selv de Rigsdagsmænd, der nære de bedste Forhaadninger om det heldige Udfald af Regjeringens Handlinger, have ikke kunnet negte, at en Tvivlsraadighedens Mænd har bemægtiget sig den langt overveiende Deel af Befolkningen, da den i det nye Udkast savnede mange Paragraffer, som den, det være nu med eller uden tilstrækkelig Grund, havde tillagt en stor Betydning. Det har vaakt Ungtæske, idet man har troet at see Diebliffets Tryk brugt til Andet end til at gjøre Diebliffets Gjertning; man har deri seet en begyndende Tilbagevenden til en tidligere Tid, en Opgiven af tidt bekræftede Tilfagn og Løfter. Udvalget vilde troe ikke at gjøre sin Pligt, naar det ikke opfordrede Rigsdagen til at besværgede det Onde, som en saadan Tvivl og Mistillid kunde medføre, hvilket lettest kan skee ved at give Regjeringen Anledning til at tilraade Kongen Antagelsen af et Forslag, hvori alle de Paragraffer af Grundloven af 5te Juni 1849 bleve opretholdte, som ikke udelukkende henhorte til Fællesforfatningen, eller som ikke i Tidernes Løb vare blevne betydningsløse, og hvori de saaledes tilbageblevne Paragraffer kun forandrede saameget, som maatte ansees høist fornødent, for at de kunne, paa en forstaaelig Maade, indtage deres Plads i Grundloven for Kongerigets særlige Anliggender. Naar engang, som Udvalget haaber, i en nær Fremtid, Fællesforfatningen har tilfikkret Monarchiet de for Statsudviklingen saa vigtige Friheder, som fandtes i Danmarks Riges Grundlov, medens denne som Rigsgrundlov ydede Kongen en saa vægtig og villig Bistand i betrængte Tider; naar